

Ansa ile Bansa

- Pakistandan bir hikaye

Bir varmıř bir yokmuř. Pakistan'da küçük bir k yakınında bk bir karanlık orman varmıř.

Det var en gang. En stor mrk jungel i nrheten av en liten landsby i Pakistan.

Orada keçi annesi İki küçük keçi yavrusu ile yaşıyordu. Onlara Ansa ve Bansa deniyordu.
Der bodde det en geitemamma med de to små geitekillिंगene sine. De het Ansa og Bansa.

Bir gün keçi anne kasabaya iş için gidecekti ve bir süre sonra geri gelecekti. İki çocuğuna kendisinden başka kimsenin kapısını açmayacağına dair söz vermeleri gerektiğini söyledi ve keçiler söz verdiler.

En dag skulle geitemammaen ut på et ærend i byen og være borte en stund. Hun sa til de to barna sine at de måtte love å ikke åpne døren for noen andre enn henne, og det lovet de.

Keçi anne kasabaya gitti ve Ansa ile Bansa evde yalnız kalcaklardı.
Geitemammaen gikk til byen mens Ansa og Bansa var alene igjen hjemme.

Ev sessiz idi, oyüzden Ansa ile Bansa korktular.

Det var helt stille i huset og Ansa og Bansa ble litt redde.

«BANK, BANK, BANK!» kapıdan bir ses geldi. «Kim o», diye sordu Ansa ile Bansa.

«BANK, BANK, BANK!» Det banket på døren. «Hvem er det?» sa Ansa og Bansa.

"Benim işte benim, kasabadan eve gelen anneniz benim! Girmeme izin verin!"

«Kremt. Det, det, det er meg, moren deres som har kommet hjem fra landsbyen! Slipp meg inn!»

Ansa şöyle dedi: «Bu ses annemin sesi değil» Bansa da şöyle dedi: «Evet haklısın, annemin sesi değil. O zaman kim olabilirsin? Biz kapıyı açalım ve görelim». Kapıyı aralıyarak bir şekilde açtılar ve orada gördüler: Kapıdan içeri girmeye çalışan büyük tehlikeli bir aslan.

Ansa sa: «Det der høres ikke ut som mamma.» Bansa sa: “Ja, du har rett, det høres ikke ut som mamma. Men hvem kan det være da? Vi åpner døren og ser.” De åpnet døren på gløtt og der så de: En stor farlig løve som begynte å presse seg inn gjennom døra.

Aslan evin içersine girmeyi becerdi. Koca ağzını açtı ve hem Ansa'yı hem de Bansa'yı yuttu.

Løven klarte å komme seg gjennom og helt inn i huset. Den åpnet opp den store kjeften sin og slukte både Ansa og Bansa

Aslanin karni hem korkunç hemde karanlık idi. Keçi yavrular: «Anne biz aslanın karnındayız, gel ve lütfen bizi kurtar! Ne kadar bağırsalarsa bağırsınlar keçi anne onaln duyamıyordu. Anneleri uzak ve çok uzak yerde idi. Aslan, ağır ve ağır midesi yedekte iken ormana geri döndü.

I magen til løven var det skummelt og helt bekmørkt. «Mamma, vi er i magen til løven, kom og hjelp oss! Mamma, vær så snill», ropte de. Men uansett hvor mye de ropte, så kunne ikke geitemammaen høre dem. Hun var langt, langt borte. Og løven vraltet tilbake til jungelen med den svære og tunge magen sin på slep.

Akşam keçi anne eve geri döndü. Boş evinin etrafına baktı. Ortalık çok sessizdi. Çocuklarına seslendi. Kimse cevap vermedi. "Ne olmuş olabilir burada?" diye düşündü. Keçi annesi korktu ve kasabaya gitmeye karar verdi. Yürüdü, yürüdü ve yürüdü ve ateşten demirciye kadar ısıyı hissedene kadar durmadı.

Om kvelden kom geitemammaen tilbake. Hun så seg rundt i det tomme huset sitt. Det var så stille der. Hun ropte på barna sine. Ingen svarte. Hun tenkte «Hva kan ha hendt?». Geitemammaen ble redd og hun bestemte seg for å gå inn til landsbyen. Hun gikk og gikk og gikk, og hun stanset ikke før hun kjente varmen fra ilden til smeden.

«Demirci balyozu ile parıltılı demire vuruyordu». Keçi annesi ona, "Demirci, demirci, benden süt alırsan, bana iki sivri demir boynuz yapabilir misin?" diye sordu. Demirci kabul etti ve kısa süre sonra kendi boynuzlarına koyduğu iki sivri demir boynuzu yaptı.

Smeden sto og slo på glødende jern med den store slegge si. Geitemammaen spurte ham: «Smed, smed, hvis du får melk av meg, kan du da lage to spisse horn av jern til meg?» Det gikk smeden med på, og snart hadde hun to spisse horn av jern som hun satte oppå sine egne horn.

Keçi annesi yeni sivri boynuzlarıyla ormana gitti. Gitti, gitti ve gitti.

Geitemammaen gikk inn i jungelen med de nye spisse hornene sine. Hun gikk og hun gikk og hun gikk.

Ta ki bir şeyi görene kadar: Büyük ve tehlikeli bir kurt! Keçi annesi kurda sordu: “Ansa'mı yedin mi ve Bansa'mı mı yedin? Öyleyse savaşalım!” Kurt, "Ah hayır, Ansa'nızı yemedim vede Bansa'nızı yemedim, bu yüzden muhtemelen savaşmayacağız." "İyi bakalım," dedi anne, yoluna devam etti. Ve gitti, gitti ve gitti.

Helt til hun så: En stor og farlig ulv! Geitemammaen spurte ulven: «Har du min Ansa spist, og har du min Bansa spist? Om så, la oss slåss!» Ulven svarte: «Å nei, jeg har ikke din Ansa spist, og jeg har ikke din Bansa spist, så vi skal nok ikke slåss.» «Nei vel,» sa mammaen og gikk videre. Og hun gikk og hun gikk og hun gikk.

Ve yine bir şey görene kadar: Büyük tehlikeli bir ayı! Keçi anne ayıya sordu: "Ansa'mı yedin mi ve Bansa'mı yedin mi? Öyleyse savaşıalım!" Ayı, "Ah hayır, Ansa'nızı yemedim ve Bansa'nızı da yemedim, bu yüzden muhtemelen savaşmayacağız." "İyi bakalım," dedi anne, yoluna devam etti. Ve gitti, gitti ve gitti.

Helt til hun så: En stor farlig bjørn!

Geitemammaen spurte bjørnen: «Har du min Ansa spist, og har du min Bansa spist? Om så, la oss slåss!» Og bjørnen svarte: «Å nei, jeg har ikke din Ansa spist, og jeg har ikke din Bansa spist, så vi skal nok ikke slåss.» «Nei vel,» sa mammaen og gikk videre. Og hun gikk og hun gikk og hun gikk.

Yine birşey gördü: Büyük tehlikeli bir aslan! Kocaman bir göbekle! Keçi annesi aslana sordu: “Ansa'mı yedin mi ve Bansa'mı yedin mi? Öyleyse savaşıalım!”

Helt til hun så: En stor farlig løve! Med en kjempestor mage! Geitemammaen spurte løven: «Har du min Ansa spist, og har du min Bansa spist? Om så, la oss slåss!»

Aslan, "Grrrr ... Evet, muhtemelen Ansa'nızı yedim ve muhtemelen Bansa'nızı da ben yedim, öyleyse hadi dövüşelim!"

Løven svarte: «Grrrr.... Ja, jeg har nok din Ansa spist, og jeg har nok din Bansa spist, så kom igjen, la oss slåss!»

Aslan ve keçi annesi dövüşmeye başladı . Keçi annesi iki demir boynuzunu aslanın karnına soktu, böylece aslanın midesi parçalandı.

Løven og geitemammaen føk på hverandre. Geitemammaen stanget de to jernhornene sine inn i magen på løven så magen ble flerret opp.

Ansa ve Bansa
midelerinden çıktılar ve
tamamen sağlıklıydılar.

Ut av magen kom Ansa og
Bansa, og de var helt friske.

Keçi annesi ikisini de kucakladı ve eve götürdü.
Geitemammaen omfavnet dem begge to, og tok dem med seg hjem.

«Demirci kabul etti ve kısa süre sonra kendi boynuzlarına takabileceği iki sivri demirden boynuzu vardı annenin»

Bu hikayede burda sona erer.

Geitemammaen ba Ansa og Bansa love at de aldri, aldri mer skulle åpne døren for noen andre henne.

Snipp snapp snute, så er eventyret ute.

Animatør: Mats Grorud

Se flere fortellinger på morsmal.no